

Ved loven tillægges de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet et vederlag, bestående af et grundvederlag og et tillæg som erstatning for de omkostninger, der er forbundet med hvervet som repræsentant i Europa-Parlamentet (omkostningstillæg).

Vederlaget beregnes efter de regler, der gælder for medlemmer af folketinget. For den repræsentant, der er valgt i Grønland, ydes herudover det i lov om valg til folketinget omhandlede særlige tillæg til de i Grønland valgte folketingsmedlemmer.

Omkostningstillægget ydes ikke til repræsentanter, som er berettiget til det tilsvarende tillæg som medlem af folketinget eller til repræsentanter, som har fast bopæl uden for riget.

Endvidere indeholder loven bestemmelser om eftervederlag, pension og efterindtægt.

Om baggrunden for lovforslaget indeholder de ledsagende bemærkninger bl. a. følgende:

»EOF-Traktaten indeholder ingen bestemmelse om vederlag m. v. til repræsentanterne i Europa-Parlamentet, idet disse hidtil har været udpeget og dermed også aflønnet af de nationale parlamenter.

I Afgørelsen og Akten om almindelige valg af repræsentanterne i Forsamlingen (76/787/EKSF/EOF/Euratom af 20. september 1976) er der heller ikke taget stilling til spørgsmålet. Aktens art. 13 åbner imidlertid mulighed for, at Rådet med enstemmighed efter forslag fra Europa-Parlamentet og efter høring af Kommissionen fastsætter bestemmelser om en fællesskabsaflønning afholdt over EF's budget.

Under droftelser i Rådet og under kontakt mellem Rådet og Europa-Parlamentet har det vist sig, at der ikke på indeværende tidspunkt kan opnås enighed om indholdet af en sådan ordning. Det tilkommer herefter medlemsstaterne selv at fastsætte vederlagsordninger for de respektive landes repræsentanter i parlamentet, hvilket blev bekræftet på Det europæiske Råds mode den 4.-5. december 1978.«

Ved 3. behandling blev lovforslaget vedtaget med 119 stemmer mod 35 (FP, DKP og VS). 5 medlemmer (DR) stemte hverken for eller imod.